

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, lemeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre K 10—
Fél évre 5—
Negyed évre 250
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számoltatnak.

Nyitlittér posttaara 50 fillér.

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfelfeladó:
STRAUSZ SÁNDOR.

Türelem!

Akinek érző szíve van, az a világháború nehéz megpróbáltatásait megrázkódtatás nélkül nem viselheti el, még ha külső életviszonyai a legkedvezőbbek volnának is. Csakbogy bizony ma keveseknek a sorsa kedvez. Leglőbbünket erősen sanyargatja a szükség, mely a csüggedés és életlenség kísértetjait szabadítja reánk. Hiszen elvégre nagyon is érthető, hogy az ember életét bizonyos mértékben befolyásoltatni engedi a sorsától: a szükség rágódik a kedélyen is, elkiseríti az életkedvet és megingatja a gyenge akaratával bírót, ha nem tudnak dacolni a sorsral.

A háború kildőrese után már az első hónapokban — minden iszonyatossága mellett is — felismerték és hangoztatták annak nagy áldását. A háború — nevel. Hányszor írtak és beszéltek már erről! Jogosan. Végre alig gondolható, mi mindenre oktatót ez az új tanítómester. Hogy csak egyet említsünk: táplálkozásunkat illetőleg egészen megváltozott elveket követünk. Minő érzelmek fognak meglepni minden harapásnál, ha majd a béke napja mosolyog reánk! De egyre mégsem eleinte, hanem csak most tanított meg a háború: a megadó türelemre.

Kezdetben mi is, épp úgy mint elleneségeink, minden megszorításnak készségesen alárendeltük magunkat, hiszen abban a tévhitben voltunk, hogy egy modern háború hosszú ideig nem tarthat. Már az első hónapokban napról-napra vártuk a döntést, reméltük és megjósoltuk a közeli békét. Multak a hónapok, az esztendő, de a háború csak nem ér véget és még ma sem lehet sejtetni, mikor fognak megkondulni a békeharangok. Mert noha mi és szövetségeseink szilárdan meg vagyunk győződve arról, hogy ellenségeinknek megsemmisítésükre irányuló szándéka sohasem fog sikerülni, ők mégis még mindig abban bíznak, hogy bennünket lealázó béke elfogadására fognak kényszeríthetni.

Azért a mi jelszavunk itthon ugyanaz, ami a fronton levő katonáinké: tovább harcolni! Ezért szükséges a türelem és minél tovább tart a háború, annál kevésbé nélkülözhetjük. Teljesen hasztalan és elhibázott igyekevése a megbitincsellt oroszlátnak, hogy eszeveszett handabandazással szíjjelszakítsa az erős láncokat. Nagyon balga a gyáva, ha például zivatar alkalmával izgatott, elkeseredett, a beteg, ha haragjában dühöng. Épp oly kevésbé használ, ha az ember most türelmetlenkedik. A háború — egyszer szabadjára eresztve — a maga törvénye szerint száguld tovább, mint a vihar, — egyes ember fel nem tartóztatva. Nincs most más tennivaló, mint elszenvedni a háborút és tűrnie kell mindenkinek, mert ez ma valamennyiünk sorsa. Az egyes ember ellene nem tehet semmit.

Ezzel azonban nem akarjuk mondani azt, hogy a külső kényszer előtt nembá nonszággal, akarat nélkül meg kell hajolnunk. Ellenkezőleg, nemcsak jogunk, de kötelességünk is, hogy nagy szükségben a nekünk legkedvezőbb helyzetbe jutni törekedjünk. Büszkeségünket kell lenni abban, hogy nem engedjük magunkat összezúzni. Ha nagyon nyomasztó a szükség, nem szabad előtte térdre roskadni, hanem össze kell szednünk minden erőnket, hogy szembeállhassunk vele. Ha zord, ha világot döngető a sors, úgy viszont az egyes emberben oly erő rejlik, mely a maga nemében nem kisebb a sors erejénél. Ha van valami, ami hatalmasabb a sorsnál, úgy ez az a bátorság, mely csüggedetlenül türi a sors haragját.

Ennek a bátorságnak egyik jele a türelem, bárha a türelmet sokan gyengeségnek, közömbösségnek, akaratfogyatékoságnak szokták tartani. Az igazi türelem azonban ezeknek a tulajdonságoknak épp az ellenkezője. Mindenekelőtt okosság. Mert amikor helyénvaló, tud nyugodni maradni, nem pedig fejfel a falnak rohanni. Szívós akarat továbbá és önuralom, mert gyakran

hatalmas erő kell saját énünk fegyelmében tartásához. A türelem megdondoltság, mely nehéz helyzetben arra képesíti az embert, hogy a leghelyesebb megoldást választassa. A türelmes ember bizonyára könnyebben viseli el a sors szépségeit, mint a türelmetlen és ezért vidámban is fog tekinteni a jövő elé, még akkor is, ha tudja, hogy nehéz megpróbáltatások várokoznak reá.

Bizonyos mértékben a türelem természeti adomány, temperamentum dolga is. Lényegileg azonban nevelésünk és önművelésünk gyümölcse. Minél hevesebb a vérmérsékletünk, annál kívánatosabb, hogy a türelmet megtanuljuk. A türelem főleg a magunk érdeme és a saját érdekünk. És sohasem volt inkább érdekünk, mint épp most, amikor forr, ostromol, tör és zúz, de buzdít és lelkesít is az a nagy harc, melyet győzedelmesen végig küzdve a boldogulás kapuja elé fog vezetni bennünket.

Uj postatarifa.

Október elsején új postai díjszabás lép érvénybe az ország területén. Az erre vonatkozó rendelet következő rendelkezéseket szabja meg:

A levél bérmentesítési díja belföldön, Ausztriába, Boszniába és Németországba husz grammig 15 fillér, minden további husz grammért 5 fillér, a helyi forgalomba 20 grammig 10 fillér és minden további husz grammért 5 fillér.

A levelezőlap díja 8 fillér, a válaszos levelezőlapé a posta által frankójegy benyomással kiadva 16 fillér, egyébként 20 fillér.

A nyomtatvány díja belföldi forgalomban 10 grammig 2 fillér, minden más nyomtatvány díja ötven grammonként 3 fillér. A két fillérrel bérmentesített nyomtatványok azonban ezentúl csak kártyaalakúak lehetnek, boríték nélkül magára a küldeményre írt címmel. A nyomtatvány legmagasabb súlya 2000 gramm lehet.

Erdély veszedelme.

Írta: Zombory Gyula.

Itt a banda, a Jankuk tábora,
»Havas királyság« eszméje dől,
Az oláh szó, becsület, szövetség
Egy perc alatt mind a sárba ful,
Rumun dühvel Erdélyünkre törtek,
Van kelete disznóölő késnek . . .

Rég vajudik a bőrtűző alatt
Ez a zsvány móc politika,
Végre kibujt a darócból a szög,
Megérlelte a szesz, butika —
Hörpintettek Bukarest urai
S lón terv: leszünk Erdélynek urai.

Amerre csak egy bocskoros oláh
S egy fatornyos beszerika áll,
Ittas szemük egész addig pislog,
Károly király addig kandikál —
Megtagadta nemzetét, hazáját,
S ránk zudítá vad handabandáját.

Hohó Rumun! . . . hátrább az agárral! . . .
Földrajzunkat Árpád szabta ki,
Foga törött külön legénynek is,
Aki ezt a földet kezdte ki
Szent örökség ez nekünk; a lábát
Rá ne tegye senki, kutyafáját!!

Jól kezdted el; csizmaszári bicskád
Székely vérbe mártottad bele,
Orzó munkád nem járhat sikerrel,

Visszahull rád minden cseppete —
Kipusztítunk egytől egyig a joggal
Mint a pecér a kutyát horoggal.

Székely népem! határunk hív őre!
Ne féljetek, testvérték vagyunk,
Hegyes völgyes kicsiny kis hazátok
Megvédjük mi, van anyyi karunk —
Kárpótlást is szerzünk nektek bőven,
A havasi ősi fenyegekben.

Romániát eltapossuk, ahogy
Montenegró s Szerbia letűnt, — —
A magyarok Istene segíti
Megtorolni ezt a kapcsi bűnt —
Az új kornak nincs szüksége mócra,
Valamennyit felkötjük a kórcra.

Üzleti papir belföldön kézzel írott közleményeket tartalmazhat, de személyes levelezés jellege nélkül. Az üzleti papir bérmentesítési díja, egy a belföldi mint a többi forgalomban 50 grammonként 5 fillér, de legalább 25 fillér. Az áruminta bérmentesítési díja belföldön ötven grammonként 5 fillér, Ausztriába, Boszniába, Németországba ötven grammonként 5 fillér, de legalább 10 fillér. Egybecsomagolt nyomtatvány üzleti papir és áruminta díja ötven grammonként 5 fillér. Bérmentesítetlen levélért a díj kétszerese, elégtelenül bérmentesített levélért a hiányzó díjrész kétszerese jár.

Az ajánlás díja egy belföldi, helyi és távolsági, mint a többi forgalomban egyaránt 25 fillér. A pénzlevelei legkisebb össze díja 60 fillér. Az értéklevelet bérmentesítve kell postára adni.

A csomag díja, ha értéknilyánítás nélkül adják fel, belföldön öt kilogrammig 70 fillér, 10 kilogrammig 150 fillér, tizenöt kilogrammig 250 fillér, husz kilogrammig 350 fillér. Ausztriába és Boszniába az előbbi sorrendben 80, 200, 300 és 400 fillér. A postán szállított csomagok súlya ezentul a husz kilogrammot meg nem haladhatja.

Utánvételese küldeményért tíz fillér előmutatási díj jár. A postautalvány díja tíz koronáig 15 fillér, azonfelül a díj 15 fillér alapdíjből és az utalvány összegének minden ötven koronája, vagy ennek töredéke után öt fillér értékdíjből alakul. Németországba szóló utalványokért a díj 50 koronánként 25 fillér.

Postai megbízással ezentul csak egy követelési okmányon alapuló követelés beszedése kérhető. A postai megbízást tartalmazó ajánlott levélért járó díjon felül 10 fillér előmutatási díjat kell a feladáskor a levélre ragasztani. Nem okmányon alapuló 20 koronáig terjedő követelés beszedésére ezentul, újonnan reudszerezett postai megbízási lapok szolgálnak.

A hírlapok díjszabásában beálló változást az 1917. január elsején életbelépő külön rendelet fogja közölni. Hírlapjegy engedélyt többé nem kaphatnak az oly sajtótermékek, melyek főleg hirdelési és üzleti célokat szolgálnak. Nevezetesen a hirdelési lapok, árfolyamlapok, körlevelek, naptárak stb. Mindezeket nyomtatványként kell majd postára adni. De a már hírlapengedéllyel rendelkező ily nyomtatványok kivételesen október végéig hírlapjeggyel küldhetők.

A tábori postákkal, valamint a megszállt területekkel való érintkezésben fennálló díjmentességek ezentul is érvényben maradnak.

Szeretetadományokat kér a Hadsegélyező Hivatal!

Átvételi különítménye, IV. Váczi utca 38 sz.

K Ü L Ö N F E L É K .

Ügy, ügy magyar!

Ügy, ügy magyar!
Vérző bensőd szürke máza
Ne kiáltson a világra.
Hogy ne legyen harag, viszály,
Hogy ne tudják: nekünk mi fá!
Hogy ajkunkról ima rebben
Minden dalnál jobban, szebben:
Ne pusztuljunk, ne véresszünk,
Honfűt — bajt ne érezzünk...

Ügy, ügy magyar!
Tiltkon sirhatsz, loked fájat,
Vigasztalódj: hiszen száznak!
Lásd jövődet nagyknak, szépek,
Ki tiltatja, hogy reményed
Búska csaként eget érjen?
Lásd: még hosszú dörgő öljen
S hasúg szavak bőség — téra
Losznak néped jutalmára...

Ügy, ügy magyar!
Álmodj, álmodj halkán csendben
S minden véres haditettben
Lásd jövődnak alapkövét...
... S mikor népek gyűnek köröd
Néma ajkkal megcsodálón
És tuleszel Eldorádon:
Akkor én is búska hitben,
Hány virág lesz: mind rád hintem...

Lázár Alajos.

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXXIII-ik évfolyam IV-ik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelttel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szünetelésében fennakadás történjék. Tisztelettel a kiadóhivatal.

Előfizetési árak:

Egész évre K 10.—
Fél évre „ 5.—
Negyed évre „ 2-50

Egyes szám ára 20 fillér.

— **Személyi hír.** Péterfalvi Molnár Dezső vezérőrnagy, a limanovai hős, családjával hosszabb tartózkodásra Csáktornyára érkezett, ahol szabadságát rokonsága körében tölti.

— **Hösi halál.** Csenár Aladár 310. honv. gyal. ezredbeli hadapródjelölt, a csáktornyai tanítóképző intézet szorgalmas, ambiciózus veit növendéke szept. hó 16-án d. u. 4 óra-kor hősi halált halt. Csenár Aladár, mint az intézet IV. éves növendéke vonult be a tiszt kiépezetése során a miniszter által elrendelt előkészítő tanfolyamon veti részt a csáktornyai tanítóképző intézetben, ahol a tanfolyam végén tanítói oklevelet szerzett. Ennek megtörténte után Csenár ismét viszatért az északi harctérre, a frontra. Ép 15-én értesítette az intézet igazgatóságát, hogy »hosszas bolyongás után tegnap éjjel megérkezünk oda, ahol bőven osztják az Isten áldását. Most egy kis fedezékben vagyunk négyen és tanácskozunk, hogy milyen élet is a diákiélet. Egészséges lennénk, csak a balkezem kis ujját rugta meg a ló és el van törve stb.« S 16-án már más baja is esett szegény Csenár Aladárnak! Ahogy egyik volt iskolatársa, Pávlics Károly hadapródjelölt, szept. 20-án írja, Csenár Aladár 16-án d. u. 4 óra-kor súlyosan megsebesült és körülbelül egy órára rá meghalt. Gránát szakította el mind a két lábát a térdében, mire elvérzett. A löbbiek csak könnyebb sebeket kaptak, maga Pávlics is négy helyen sebesült meg. Csenár Aladárt mindenki sajnálja, mert szerény, kötelességtudó fiatalember volt, akit nemcsak Muraszombalban lakó szülei és testvérei siratnak, de sajnálja mindenki, mert derék tanító veszett el benne. Nyugodjék békében!

— **Halálozás.** Özv. Lukofnák Jánosné, szül. Adamec Karolina úrasszony 57 éves korában szept. hó 24-én, hosszas szenvedés után, Varasdon elhunyt. Lukofnák Bernát, a Csáktornyai Takarékpénztár pénztárosa, édesanyját gyászolja az elhunytban. Nyugodjék békében!

— **Házasság.** Havas Árpád debreczeni kereskedő és Sternberger Iduska urleány Muraszentmárián házasságot kötöttek.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Burgolits István miskolci polg. isk. tanítót a csáktornyai áll. polg. iskolához helyezte át.

— **Új jegyző.** Pálinkás Sándor Csáktornya-külfairai adóügyi jegyzőt egyhangulag drávodíosi jegyzővé választották meg.

— **Adományok.** A menekültek részére történt adományok a következők maradtak ki tévedésből: 200 K Csáktornyai Gőzmalom és Villantelep r. t.; 5—5 K-t Pálya Mihályné és Horbák Matild; 4 K-t N. N.; 3 K-t Déry Örnagy; 2—2 K-t: Kelemen Ferencné, Bagola Istvánné, Karancsyné; 1—1 K-t: Prsztec Sándor, Srei Györgyné, Horvát György, Stich Istvánné, Orbán Elekne, Heinrich David, N. N.; 60—60 fillért: Szalai Lászlóné, Grábár Sándor; 20 fillért Janics Alajos.

— **Özeügyi segélypénz.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter néhai Kéri János hősi halált halt muracsányi áll. ei. isk. tanító özvegye, született Hill Katalin részére évi 60 korona segélypénzt engedélyezett.

— **A kettévágott kétkoronások.** Az aprópénz hiányán sokfelé és sok esetben úgy segítenek, hogy a kétkoronást két vagy négy részre vágják szét s ezt aprópénz gyanánt adják ki. Az elfogadás azonban már nagyobb nehézségekkel járt, mert senki sem volt tisztában az eljárás helyessége s a pénzdarab értéke felől. Az Osztrák-magyar bank végre tisztázta a helyzetet. Kiadott ugyanis a bank a napokban egy körrendeletet, melyet valamennyi bankintézethez elküldött. A rendelet határozottan kimondja, hogy a kétkoronás papírpénzeket szét szabad vágni s azt mindenki elfogadhatja. A kétkoronás papírpénz felét egy korona, negyedét 50 fillér értékben váltja be a bank, és pedig minden levonás nélkül. Így tehát a szétvágott papírpénzleteket a közönség egészen bátran és nyugodtan elfogadhatja.

— **Adomány.** Benedikt Béla úr 50 darab szappant juttatott Wollák Rezsóné és Pethő Jenőné úrnőkhöz, az erdélyi menekültek részére. E szives adományért e helyütt is köszönetet mondunk.

— **Orosz fogságban.** Sajnálatos eseményről szereztünk biztos tudomást, ugyanis Prusácz Viktor, közös hadseregbeli gyalogsági százados, az augusztus 10-ikén Lazarovka község mellett lefolyt ütközetben eltűnt s a legnagyobb valószínűség szerint orosz fogságba került. A hírt Buzaáki Gábor 52. gyal. ezredbeli számvivő őrmester küldte az északi harctérről s így a hír hitelességében, sajnos, nem kételkedhetünk. A levél szeptember 18-án kelt.

— **Cipőt a menekültek gyermekeinek.** Tekintettel a lábbeli drágaságára, melyből kifolyólag a menekültek cipőt beszerezni képtelenek, ami különösen a kis gyermekekre végzetes következményekkel járhat, a belügyminiszter rendelete folytán, a főispán utján a járási főszolgabíró a községek segélybizottságait megkereste, hogy a menekültek, különösen gyermekeik részére lábbeli adományozzanak. A csáktornyai járási segélybizottság megbízásából Csáktornyan a városi nőegyesületek fognak gyűjteni lábbeli a menekültek részére. Evégből Csáktornya játékonyi közönségét megkérjük, hogy nélkülözhető cipő, esetleg ruhadarabjait is a

holnap megkezdendő gyűjtésre előkészíteni sziveskedjék. A vidékről a csáktornyai segélybizottság irodájának küldendők be az adományok.

— **Adományok.** A csáktornyai izr. nőegylethez az erdélyi menekültek részére a következő adományok folytak be: Neumann Vilmos úr 10 tuczat zsebkendő, Herzer Izidor úr két ággy teljes felszerelése, özv. Scharmatz Jónásné 3 férfi öltöny és 8 drb. ünnepi kalács, Fischer Lajos ur 10 korona, egy nemesszívű adakozó 50 korona. Hirschmann Bözsi és Gráner Sári úrleányok pedig készséggel vállalták el a menekültek kisleányai részére a felső ruha varrássát. Hálas köszönetét nyújtja az elnökség.

— **Államsegély a bevonult tanítók helyettesítésére.** Hogy a kultuszminiszter a felekezeti iskolákban és a tanítók bevonulása folytán előállott tanításhiányon segítsen, rendeletet intézett az egyházfőnökségekhez, hogy a tankötelesek tanításáról gondoskodjanak, illetve rajta legyenek, hogy a bevonult tanítókat helyettesekkel pótolják. Erre nézve megengedi a miniszter, hogy szükség esetében még alkalmas nyugdíjas tanítók vagy tanítóképezdének legalább két évfolyamát végzett tanítónövendékek is alkalmazásának. Ilyen helyettesek alkalmazásához a miniszter hajlandó segédkezet nyújtani, hogy amennyiben igazolva látja elmutatott okmányokból, hogy az iskolafenntartó a helyettesítési díj fedezésére képtelen, az iskolafenntartó részéről megajánlott helyettesítési díjat 800 K-ig államsegéllyel egészíti ki a maga részéről oly esetben, amikor a bevonult tanító fizetését teljes összegében élvezi. Sőt a tanév végére a szorgalmasan helyettesítő tanítók megjutalmazását is kiállításba helyezi.

— **Állatállomány ellátásának biztosítása.** Azok, akiknek állatállományok eltarítására 5 métermázsánál kevesebb terményre van szükségük, miniszteri rendeletre a Haditermény részvénytársaság után szerzik be szükségleteiket, mint községi ellátatlakok. A csáktornyai járás lakossága részére ezen címen 122 ezer kg. árpa és 53 ezer kg. zab szükséges. A törvényhatóság, a szept. 11-én megtartott közgyűlésből kifolyólag megkezdte a miniszteriumot, hogy a csáktornyai járás részére (a perlaki járás nincs a velünk közölt kiemelésben) ez a mennyiség engedélyeztessék. A törvényhatóság egyúttal az árpa- és zabmennyiség továbbeladási árát, a maximális áron főül a Haditermény R. T.-nak fizetendő métermázsánként 4 K-ban állapítja meg és kimondja, hogy ezt a szükségletet a vásárlás engedélyezése után és annak arányában havonként, előleges részletekben szolgáltatassa ki a lakosságnak.

— **A vonatok időjelzése.** A déli vasut igazgatóságának intézkedése szerint szeptember 30 ikáról október 1-ére virradó éjjel a régi időjelzés életbe lép. Eszerint az órákat éjjel után egy órákor ismét tizenkét órára igazítják vissza. S ezért a vonatok ott, ahol az igazítás őket éri, egy órát vesztegelnek az állomásokon. Az ébredő emberek pedig egy órával később fognak kelhetni, mint rendszeren.

— **A gabona feleslegének rekvirálása.** A miniszterium a buza, rozs, árpa és zab feleslegének rekvirálása s a Haditermény részére való tényleges átvétele tárgyában rendeletet bocsátott ki. Az eljárás mielőbb megkezdődik. A Haditermény, hogy a rek-

virálás minél körültekintőbb legyen, területét körzetekre osztja fel, bizonyosokat alkalmaz és raktárakat állít fel. A rekvirálás községről-községre, házról-házra járás útján történik. A házi és gazdasági szükségletet mindenütt vissza kell hagyni. A feleslegnek elflitkósa vagy eirejtése szigorúan tilos. A felek saját erkölcsi és anyagi érdeke, hogy készleteiket már az első eljárás alkalmával a leggondosabb hűséggel feltárják, mert a rekvirálással egyidejűleg a pénzügyőri, rendőri s egyéb közegek is meg fogják kezdeni az elflitkolt készletek felkutatását. A községek előjáróságnai a nyilvántartásra, valamint általában az eljárás során szükséges feljegyzésekre utasítottak.

— **A menekült tankötelesek beiskolázása.** A vármegye kir. tanfelügyelőjétől az összes zalai iskolai hatóságokhoz felhívás ment a menekült tankötelesek beiskolázása tárgyában. Eszerint az összes erdélyi menekült tanköteles gyermekei beiskolázzandók. Ezek a tanulók a tanfelügyelőségtől ingyen tankönyveket kapnak. A középiskolai tanulóokra nézve is történt intézkedés.

— **Hadi adó.** A pénzügyminiszter rendelkezése új harmadosztályú kereseti adó állított be a régi adók közé, azok után, akik a háború első napja óta állandó jellegű vagy csak ideiglenes alkalmi haszonhajtó foglalkozást folytatnak. Az adókievetési munkálatok már folyamatban vannak. A perlaki kerületben összesen 53170 K új adót vetettek ki, melyet jobbra a 10, marhas sertéskereskedők fizetnek meg. Ebből kereseti adóra 40167, ált. jöv. pótdóra 10946 és orsz. belegyűjtési pótdóra 2057 K esik.

— **Árvíz új felvonásban.** Alig vonult vissza a Mura és a Dráva medrébe, újból kiáradt. Az egynehány napig tartott szakadó esőzések dagasztották meg a két folyó vizét, ami mérhetetlen kárt okoz különösen a Dráva és Mura összefolyása körül. Murakeresztúrtól Kotoron, Alsódomborún és Muravidén át Alsómihályfalvái egy víztükör volt a múlt hét végén s e hét elején az egész terület. A Déli vasút töltése választotta el a két folyó árját egymástól. Az áradatnak ez alkalommal nem volt akkor sodra, mint az első árvíznek, de tetézte a bajt a kukorica s a többi, még kiünlévő mezei termés körül. Az árvíz kapcsán pedig annyira lehűlt a levegő, hogy a hűvös éjszakák folyamán akkora mértékben jelentkezett a dér, mint máskor Mindszentek ünnepe felé. Egyszóval az időjárás is kellemetlenkedik s hozzájárul tengerbajunk öregítéséhez.

— **A menekültek segélyezése.** Miután a csáktornyai járásban letelepített menekültek közül a Belicára került menekültek elhelyezése és ellátása a legmostohább volt, a Vöröskeresztyelet csáktornyai fiókja Kayser Lajos elnök javaslatára a belicai menekültek ruhabeli és ágynemű szükségleteire 2000 K-t engedélyezett. A szükségletek megállapítására Pethó Jenőné, Wollák Rezsőné nőgyesületi elnökök s Gráner Miksáné, a Vöröskeresztyelet alelnöke, küldettek ki, akik ez összegben belül a vásárlásokat eszközlik.

— **Hustalan és zeirtalan napok.** A hivatalos lap rendeletet közöl a hus és zsirfogyasztás korlátozásáról. Eszerint kedden és csütörtökön tilos — kényszerlevégás vagy leszurás szükségét kivéve — szarvasmarhát, sertést, juhot, kecskét vágni vagy leszurni. Szerdán és pénteken pedig tilos hust akár

nyers, akár feldolgozott állapotban forgalomba hozni. Ugyanezen napokon tilva van vendéglőkben ily ételeket kiszolgáltatni; napoként itt csak egy husélt szabad felszolgálni. Hétfői napokon az említett étleteknek tilos oly ételeket előállítani, melyeknek előállításához zsir felhasználása szükséges. E rendelkezés alól kórházak, gyógyintézetek kivételt élvezhetnek. A katonaság kiesik a rendelkezés alól.

— **Számok beszélnék.** Csodálatos, hogy mily varázsereje van bizonyos számoknak. Például születésnap... névnap... házassági évforduló... stb. Hány ember életében szerencse... boldogság? Próbálja ki szerencsésjéit mindenki bizonyos szerencseszámokkal. Csak meg kell írni a fontos dátumot KISS KÁROLY ÉS TÁRSA bankházának Budapest, Kossuth Lajos utca 13., honnan azonnal küldik a megfelelő sorjegyét és pedig egy nyolcad 1.50 K, negyed 3.— K, egy fél 6.— K, egy egész 12.— K.

— **A gazdák és a rézgálic.** A gazdák között élénk mozgalom folyik, melynek az a célja, hogy a jövő évi rézgálicszükségletük fedezéséről idejekorán gondoskodjanak. A kormány az idén vállalkozott ugyan arra, hogy a gazdákat ellássa rézgáliccal, de a szállítás későn történt, hiszen akkor érkezett az utolsó szállítmány, midőn már permezésre egy gazda sem gondol, így a késői permezéses következményei a természetesen mutatkoznak. A gazdák most arra kérik a kormányt, hogy még a tél folyamán lássa el őket rézgáliccal. Ennek a kivánságnak teljesítése meg fogja akadályozni azt is, hogy a helyzettel visszaélő kereskedők a gálic árát újra felhajtsák 14—15 koronára.

— **A táborig pénzes levelek.** A táborba szeptember 15-étől fogva pénzes levelet többé nem lehet feladni. Ehelyett rendes rózsaszínű postautalványok kerülnek forgalomba, melyek balszélvénnyére a pénzósszeg és a feladó címe frandó. Az utalványra közleményt nem szabad írni. A címzett nevét a szelvény hátlapjára is lehet írni. Magánutalványok 100 K-ig küldhetők a táborba. Az utalványok már 2 hónap után, 3 éven belül reklamálhatók.

— **Lesz bőr, lesz cipő.** Az országban található összes nyers és kikészített, valamint ezután kikészítendő bőrkötő a kormány felfogatlalta, mert a közönségnek bőrrrel való ellátását épügy akarja szervezni, mint ahogyan a haditermény útján a gabonával való ellátást organizálta. A központ a bejelentett bőrkötőből a katonai célokra alkalmas katonai üzemeknek bocsájtja rendelkezésére, míg a fölösleget a polgári lakosság között fogja megfelelő módon szétosztani. Erre a célra egy bőrfelosztást előkészítő bizottság már Budapesten meg is alakult. Ez a bizottság a nagyobb bőrkereskedőknek kellő mennyiségű bőrt ad és megállapítja a nagykereskedők és kiskereskedők a bőrárához számítható maximális 4, illetve 7% hasznát.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik szeretett felejthetetlen Mariska leányom elhunytá alkalmával résztvevőket kielejezték vagy a temetésen megjelentek, fogadják hálás köszönetünket.

Csáktornya, 1916. szeptember 30.

Horváth Elek és neje.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sándora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatekom i magjarskem jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za pak
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Predplatna ošna je:
Na čelo leto K 10—
Na pol leta 5—
Na četvert leta 2:50
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i faj računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlastnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Suradnik:
SRÁY FERENCZ.

Svigdi smo nadvladali neprijatelje.

Vu četirih mēstih su šteli rusi i rumunji vu naš orsag vdrēti. - Rus je bit bil pri Pustomiciji, pri Zaturciju, pri Zboru, pri Narajovki i pri Karpatih. - 8000 novi ruski zarobljeniki. - Rumunji su pri Petroženju i pri Nagyszebenu izgubili boja. - Jedna taljanska kompanija pod pečine zakopana. - Petnajst nemških luftbalonov ober Londona.

Kak stojimo na bojuom polju?

(M. J.) Svi naši susedi neprijatelji su svojom celom jakostjom navalili vu prošlih tjednih, da našu vojsku i šerege naših saveznikog preobladaju na bojnomo polju, pak vu Magjarsku vdereje. Niti rus, niti pak rumunj nije mogel ovo svoje nakanje dostignuti. Čeli prošli tjeden su probali, gde i kak bi mogli zbiti naše i nam na pomoć došle nemške, bulgarske i turčinske šerege, ali kaj su oni nam šteli dati, to su oni sami od nas dobili. Svigdi smo jih mi zbiti.

Ovdi budemo opisali, gda i vu kojem mestu su probali naši neprijatelji sreću, zajednom budemo javili i to, kak nam je poslužila taborska sreća vu prošlim tjednu.

Gda je rumunj na nas došel kakti hudi razbojnik, onda se je vu Galiciji i pri Karpatih ruska vojska genula. Vu četiri mēstih su šteli neprijatelji vu našu zemlju vdrēti. Pri Lucku, pri Zborovi, pri Narajovki i pri Karpatih.

Meseca septembra, 16 ga dueva su rusi med Pustomiciji i Zaturci stojećem, 20 kilometrov širokim frontu strahovitom silom počeli navalu proti onim našim i nemškim šeregom, kojim je vodja general Marvitz. Ovdi je rus strahovito izgubil. Više jezer mrtvih ruskih vojnikov je ležalo pred našom linijom po bitki. Zbog velikog zgubička moral je rus svoje još žive ostale šerege nazaj potegnuli.

Pri Zborovu je rus 17-ga septembra proti našoj i nemškoj vojski počel navalu. Našim šeregom je vodja bil general Eben. I ovdi je velike zgubičke imel rus bez toga, da bi svojeja cilja dostignuti mogel.

Pri Narajovki je rus 16-ga septembra do naših dekungov došel. Ali drugi den je general Gerock protinavalu počel proti rusu, pak rusku vojsku izliral iz od nas odzetih dekungov i 4800 rusov polovil. Pri ovih bitkah su se osobito turčinski vojniki odlikovali.

Pri Karpatih su rusi 16-ga septembra velike šerege hitili vu boj. Rus je došel do Sinotrec zvanu visinu, ali su ga naši šeregi iz te visine odtirali 19 ga septembra. Pri Zarece zvanom mestu su naši vojniki 31

ruskih oficirov i 2511 ruskih vojnikov polovili i 17 mašinastih puškah odzeli.

Sve je zabadava bilo Rus nije mogel prevladati naše šerege. Nasuprot s takvim zgubički je moral svoje čete nazaj potegnuti, da je volju izgubil opet navalu početi, dok na mesto izgubljenih svojih šeregov si novi šereg neda na bojno polje dopeljati. I ove budu naši štuki i mašinaste puške vuništite.

Niti rumunjom neide bolje, kak rusom. Septembra 20-ga su došli glasi, da su naši i nemški šeregi rumunje iztirali iz Petroženja, koje mesto vu Erdelju leži. Rumunji su morali vu najveštem neredu ovo mesto ostaviti. Naši vojniki su jih tirali prek granice. Na tom frontu su vre naše čete vu Rumunjsku vdrli. Pri Nagyszebenu, koje mesto takaj vu Erdelju leži su rumunji tulikajše biti bili, pak su morali svoji vojsku na granicu potegnuti. Na svih stranih, gde su rumunji s calarnim načinom vu Erdelju došli, ideju, a vu vnoгих mestih bežiju prek Karpate vu svoju domovinu. Naši šeregi pak za njimi. Vnoги magjari, koji su svoje hiže ostaviti morali pred tremi, četirimi tjedni, se vre siliju nazaj dimo.

Vu Dobrudzi su retirajući rumunjski i ruski šeregi postali. Ovi su nove ruske šerege na pomoć dobiti, proti kojim budu bulgarski i nemški šeregi opet počeli navalu. Moremo se nadjati, da budu rumunji i rusi i ovdi biti, ar svaki jedini bulgarski vojniki tak mriži na rumunja, pak na rusa, koji mu hoćeju domovinu odzeti, da budu s najveštom vitežtvom harcuvali proti izdajci rumunju i proti staromu neprijatelju rusu.

Na taljanskoj granici naši vojniki se dobro braniju proti taljanskoj navali. Taljan nemre vu Tirol. Ovdi je Mlaker zvani oberlajtnand svojimi vojniki podkopal C:mone zvani visoki brēg, na kojem je jeden brigad taljanskih vojnikov nameštjeno bilo. Pod ov podkopani breg je oberlajtnand Mlaker dinamita i puškenogapraha v takvoj veličnoj del i 23 ga septembra vužgal, da se je celi brēg zrušil i na njem bivše taljane pod se zakopal, druge pak vu zrak hitil. Na toga brega nije moći poznati, tak se je rezišel. Jedna čela kompanija taljanov je pod pečinami živih zakopana. Dvadesetčetiri iz-

med njih su se izkopali i našim se predali, drugi, ober 200 personah pod zemljom javčeju i prosiju za pomoć. Pomoći jim naši vojniki nemreju, ar taljani s kanoni svojemi strēljaju na ovo porušeno mesto. Ako budu taljani popustili strēljanjem, onda budu zakopane taljane naši vojniki izkopali, pak jih vu sužanjstvo odegнали. Ako pak bu taljan dalje strēlal na ov breg, onda budu ova zakopana taljanska kompanija od glada vumrla pod pečinami.

Gda se je breg C:mone porušil, naši vojniki su obkolili taljanski brigad, pak su vnoге postreljali a 427 polovili izmed njih.

Nemški veliki luftbaloni su 24 ga septembra opet navalili vu zraku na London i na nekoje druge varaše. Iz luftbalonov doli hičene bombe zaklale su 28, a oranile 99 personah, vnoги hižah vužgale i porušile. To englezke novine javiju. Nemških luftbalonov bilo je 15, izmed kojih su 2 pogodili englezki štuki. Jeden zrakoplov (luftbalon) se je vužgal i vu njem bivši vojniki su svi vumrli, drugi luftbalon je doli opal, vu njem su 22 nemški vojniki bili, koji su vu englezku sužanjstvo živi opali.

Ober Bukaresta se je 23-ga septembra opet jeden nemški zrakoplov pokazal i bombe metal na varaš Prestrašeni izdajice rumunji su opet vu velikim strahu bili. Koliko su izmed njih bombe zaklale, to se još nezna.

Strahovito, kak se ljudi koljeju. Gda bu tomu kraj?!—pita svaki. Predi nemre biti tomu kraj, dok naši neprijatelji nebudu previdli, da su tabora izgubili. A to nečeju prevideti. Mi nesmemo popustiti, ar ako bi popustili, onda bi naši neprijatelji vu našu domovinu vdrli, pak nam sve odnesli i sve vuništiti. A to pak nesmemo dopustiti. Držimo se, dok je treba! Dugo nemre tabor trajati, ar naši neprijatelji vre nemaju koga vu boj poslati. Nasuprot tomu, nas je još vnoги, koje moremo vu tabor poslati, a osobito nemške kasarne su još pune s takvim vojniki, koji još nesu bili vu boju.

Veseli A, B, C.

Kak nas vierovanja vriedni spisatelji uvieravaju, živel je u prastaro doba, još

pred Kristuševem narodjenju nieki rimski konsul, a taj je imal sinčića imenom Crassus, t. j. po horvatski: debeli, a k tomu više novac nego ja i ti moj dragi čitatelju skupa s tvojom i mojom familijom.—

Ali on polag svega toga ipak nije bil podpuno zadovoljan na toj zemlji; je se je na skoro pokazalo, da je njegov sinčić doduše živuće bitlje, ali njegova glava nije baš najplemenitiji diel tiela. Ona se jer pokazala pužovom polaganostju u pamtenju, a ptičjom hitrinom u zaboravljenju, pak se je anda komaj moglo očekivati, da bude negda jedan krat ta glava sposobna svoje duševne proizvode u svet razpačavati, bilo to izdavanjem i pisanjem poučnih knjigah, ili samo i crčkanjem veselih i žalostnih pripoviestih u — Muraközu. . . .

Kada je vrieme došlo, kad pri nas dieca pričmu u skolu početi hoditi, došli su od svih stranah najbolji učitelji k tomu debeljaku šuplom glavom. Bože moj . . . niti oni nisu znali čudačine praviti. Taj siromak u duhu nije se mogel niti jednostavni A, B, C, naučiti, kaj je, kak je cielomu svietu poznato prvi temelj svih književnih znanostih.

Naprotiv pako, kak goder je duševno bil skroz nesposoban, bil je tielesno, bi reči, skoro i odviše sposoban, jer u njem je bil osobito zdrav želudac i nenaplativi apetit, koj je negdašnjoj glasovitoj rimskoj umietnosti izkazuval svu čast i poštenje.

I čim više je Crassus jel, tim je debliji postajal: a čim je debliji postajal, tim su mu manje mogli njegovi učitelji ulievati u glavu, polag onog starog prirječja: »Puno črievo neuci rado!«

Istina je . . . to se mora priznati . . . u jelu je bil majstor — u tom ga nijedan mudrac ovoga svieta nije bil mogući nadkriliti, pak je anda njegov otac, poslie drugoga simo i tamo promišljavanja, došel na misel, jeli nebi bilo moguće dececa za njegovu slabu, ili bolje rekuć jaku stranu pograbiti te mu znanosti i mudrosti ili barem početne temelje njihove, kroz želudac u glavu prevoditi, kak u jarku stojeća voda iz njega u grabu.

Pak pošto bogati čoviek more sve pokušati i probati, no, onda je Crassusov otac u ime boga Apollo-a, božice Minerve i ostalih poganinskih bogovah probu napravil. — On je pogodil i pri sebi namiestil dvadeset i četiri sokačah, to su bili najbolji sokači na daleko i široko, svaki od njih je bil nenadkriljiv u privravljanju stanovite jestvine. Tu je bil sokač, koj je same tiesline pekel, drugi opet koj se je samo s pečenkami bavil, tretji samo s juhami, a četvrti, peti i t. d. svaki s neakovom drugom jestvinom, i kaj je koj miešal, začinjal, varil ili pekel, to je već bilo, da bolje nije bilo biti moguće, te su svakomu samo onak sline naletele u usta, kad je samo na to pomislil.

Sad je svaki od tih sokačkih robov moral obleći bielu kak snieg uniformu, kak je to već navada pri sokačih velike gospode i otmienih gostionah, a kaj je bilo glavno, svakomu od njih je na njihovom bielu odieću na prsiah bilo naštikano zlatom jedno slovo, koje se Crassus iz knjige nikak nije mogel naučiti, niti za cieli svet. To sve je bil veliki strošek, ali za Crassusevog oca na to rekuć nikakov, jer, kak sam već na početku spomenul, on je imal novac više nego mi svi skupa

I sada je ta vesela škola mogla započeti, u koju bi sigurno i moji mladi prijatelji s veseljem hteli hoditi

Jer tu su se pozivali sokaci, ali ne po svojem građanskom imenu i prezimenu, već po slovi, koju je svaki imal na svojoj bieloj odieći naštikano zlatnemi konci; pak pošto je svaki od tih A, B, C školnikov, čim bi se njegovo slovo zazvalo, hitro kak vietar odbiežal u kuhinju, te opet hitro kak vietar od onud na srebernom ili zlatom tanjuru donesel jestvinu, koja je na njegovom zlatu slovo na prsiah spadala te kojoj je on bil majstor, to se razme, da se je naš Crassus tim načinom podučavanja vrlo zabavljaj, i ta A, B, C, igra mu je bila med sveimi igrami, na veliko veselje oca mu najmilija i najdragša.

Ako je iz svega grla zabečal »Be!« — Eto ti ga, već ide puna zdela »Bigulih« (jestvina iz fine mele) na stol. Kad bi zabečal »Pe!« — Nut, već mu nese sokač sa »P« na prsiah najfiniju pečenku pod nos; a ako bi zakričal »R!« — Eto ti sokača sa zlatu-štikanim »R om« na prsiah, gde na srebernom tanjuru nosi neizmerno tečno priredjenu ribu; ako je namegnul »Te-u,« odmah je donešena torta; a ako je zaručal »Ge!«, samo je sokač G prhku, mladu pečenu gusku s mlinci postavil na stol.

Ovak je on komandiral svoje učitelje cieli dan u skoku, kak da je kakov general, i na taj način je dotieral izbilja do toga, da je već u — šestnajstoj godini života znal—slabekuvati!

Dakako da je ov svoje vrsti navuk, mnogo zmešariju prouzrokuval, te je mnogo u kratko, samo prvimi slovami napisano znamenovanje Crassus na svoj način si tolnačil, n. pr. na legionskih zastavah bile su uvezene (uštikane) slove: S. P. K. R. kaj je značil »Senatus populusque romanus« iliti po horvatski: »Starešinstvo i puk rimski.« Ove si slove Crassus nije na ovaj način prevel, bolje rekuć raztolnačil, već na svoj način, ovako: srnetina, prasatina, kvaterka, riba (dakako frigana). Medjutim to njegovo tolnačenje slovah na legionskoj zastavi, makar da nije bilo izpravno, ali niti grieh nije bil, pošto niti senat niti puk rimski nisu poteptavali finu i dobru koštu, pak se anda Crassusovim razlaganjem legionske zastave nisu bili niti najmanje zbantuvani.

Kaj se je nadalje sa Crassusom dogodilo i jeli se je do kraja izškolar i za koliko godinah, o tom već dalje negovori poviest; a ja pak izmišljotinjne ueću kak prave činjenice ovde opisivati.

Ali jedno ipak znam za stalno: u naših današnjih dobrih školah ide učenje ipak hitrije, i tko ueć, do šestnajste godine starosti dojde tekar do slabekuvanja, taj ostane . . . štokfiš do konca života . . . Amen!

Em. Kollay.

Naša borba.

Tak gledimo na ov boj, kak da se dva boriju jedan proti drugomu na nekakvim bregu ober gliboke nizine. Jeden je mali, ali je fleten i seguren i žilav, na mesti mo je duša. Drugi puše kak bivol, velikoga lenoga tela je, neje spretan, neje seguren, ali za dušiti nas more. Takva borba je to kak vu sveti bibliji čitamo od maloga Davida i od Goljata.

Mali, ali žilavi i segurni smo mi, drugi je naš neprijatelj. Mi smo odonut došli, gde je zibka znanosti. Mi smo vu znanosti već onda bratvu imali, kad su oni još ne posejali. Nas neje sram pred našom starom domovinom. Prek nas je došla znanost i svetlost k našim neprijateljom.

Naši zarobljeniki, neprijateljaka krv, neboriju se jako za svoj dom, njihovi zarobljeniki, naša krv, komaj čekaju onu vuru, kad opet moguće jim bude na svoju domovinu stupiti, da za prvim korakom poklekneju se doli i skušuvaju onu zemlju, koja jih je rodila, koja jih je od hranila. Mi ne mučimo one, koji su prinas za ostali, tak živiju prinas, kak vu mirnim vremenu, moreju slobodno jesti našega miloga magjarskoga kruha.

»Ov boj zmčšal je svih državih karte. Koj je odgovora bil, odspoda je došel, koji su skup bili, rezdružili su se, koji su rezdruženi bili, vu jedno ruku su došli.

I bori se svaka ruka. Ali samo s oružjem. Nemojte veruvati, da ovoga boja samo puške moreju prihitiiti na ovu ili onu stran. Mi koji smo doma za ostali, mi imamo najglasnešo reč. Mi damo iz orsaga na bojno polje municiju, stroška i sterplivnost. Bez toga boja neje moći zadobiti. Mi jačimo onoga, koj visoko stoji, ober gliboke nizine. Mi mali fletni i segurni nebudemo vpešali.

Nesme nas boleti denes, kad vidimo od neprijatelja vužgano selo ili vužgani varaš, neg boli nas svaki friški grob, vu kojem naš jeden ili drugi vitěz počiva. Ali niti nad tem nesmemo sdvojiti. Slavni dobitki vu krvi se rodiju. To je boj!

Nesmeju dvojititi niti oni, koje su iz svojeja rodenoga mesta pretirali, jerbo itak su doma, itak su vu svoji domovini. Nesmemo mi dvojititi, jerbo mi moramo one batriviti, koji pred neprijateljskimi kugljami stojiju. Svaka jedna dobra reč, koju iz doma na bojno polje pošlemo, još i vu ovi strahovitni borbi, jači onu ruku, koja nas i našu domovinu brani.

Neg ide naša zahvalnost, naša radost proti jim na bojno polje, doma naj ostane tuga i žalost. Mi slobodno stradamo, samo oni naj ne stradaju, mi slobodno tugujemo i ako nam je velika žalost, slobodno se splakujemo, samo oni nesmeju za to znati.

Draga i ljubezna naša domovina, zemi nam, prosi nas za naše otce, zemi naše muže i sine, zemi nam sve, kaj je potrebno, da obraniš.

Mi ovdvi moramo živeti ili vumrėti, za one, koji za nami dojdeju, za naše vnuke, da na tvojim telu, ljubezna domovina, vu miru živeti budu mogli.

Zahvalni moramo biti prama Svemu-gučnosti, da smo još ovdvi na ovi zemlji, na koji smo se rodili i molimo Boga, da skim predi mir nastane na svėto i da skim predi dimo dojdeju svi naši, koji tuliko terpiju za domovinu i za nas.

Službena prijava od zadnje ruske ofenzive.

Antant septembra meseca drugi polovici sveposud oštro ofenzivu je počel. Počela pak se je Romania i kad je vu škripce došla, silno je za pomoć prosila. Rusi da nekaj pomoreju Romaniji, od četiri krajov su počeli navalu prama nam. Samo na Lemberg su od tri krajov vdiral.

1. Od Lucka na zapad. Septembra 13-ga med pustomiti i zaturci na dvajsti kilo-

metrov široki liniji strahovitna ruska navalna je bila proti Marwitz generala. Ove navale s velikim sngubičkom kervavo su se špotno porušile. Septembra 15-ga štuki su ne pustili naprè ruse i samo pri Selvo občini je došlo na pešicku sturmu, gde su lahko nazat sbili ruse. Na jezero ruskih mrtvih je ležalo na bojnomo polju. Od ovih bitkaha rusi ne su dali službeno prijavu.

2. Na Zborov okolici. Septembra 17-ga na Eben generala frontu naj jakše ruske navale kervavo su se dokončale. Drugi dan ponovila se je bitka, ali ravno je tak se dokončala, kak i prvi dan. Od toga su takodjer tiho rusi.

3. Na Narajowka liniji. Dugo su se pripravljali rusi, doklam su navalu započeli. Više danov vitežki su je nazad zbili, nazadnje su itak našega fronta nazad stisnuli. Rusi vu službenoj prijavi tak veliju, da strahovitno žereče bitke su bile, vu kojih su polovili 17 oficirov i 587 prostih vojnikov. Od potlam su rusi i na ovoj liniji tiho, barem septembra 17-ga su turske čete srečno nazad zbile ruse. Ravno ov dan Gerock general s nemškami četami navalii se je na ruse i tak je zbil neprijatelja, da septembra 16 ga zgublene pozicije sve je nazad zadohil. Septembra 18 ga 4800 rusov smo vlovili. I od toga su tiho ruske prijave.

4. Na Karpatskom frontu. Neprijatelj septembra 16 ga i na ovom frontu jako guste čete je tiral vu ogenj od Lodove na obovdvè strani. Tak ovdì, kak i od Šipotta na zapad i od Dornavatre na poldan vu jako krvnih bitkaha nazad su zbili ruse. Vu Šumskih Karpatov zapal je snèg i voda se je zmrzla. Septembra 17-ga opet jednu rusku navalu krvavu su nazad zbili. Rusi i od toga su tiho.

Septembra 18 ga vu Karpati od Smotrecà do Kirlibaba trajučoj liniji opet su oštre bitke bile, vu kojih su naši ruse preobladali i njim veliki sngubiček zrokuvali. Na Ludova okolici neprijatelj malo je naprè došel. Od Dornavatre na dvè strani rusi i rumunji težku bitku su zgubili.

Septembra 18-ga još i na zareci liniji su naši na Stochod vodi jednoga mosta zadohili, gde su 31 oficir i 2511 prostih vojnikov vlovili. Sedemnajst mašinpuških nam je ovdì vu ruke došlo.

Od svega toga pak su ruski generali zato tiho, jerbo sad imaju francuzi glavne sednice vu parlamentu i nebi radi francuzke ablegate uzbunili.

Antant ostavil je Belasica planinu.

Antant čete ostavile su čelu okolicu od Belasica planine na poldan i tijam prèk Krusa-Balkana su odišle. Jako važno je to na čeli balkanski položaj. Zadnje vrème izvanredno krvave bitke su bile na Belasica planini i od toga na poldan Satani-Buktov liniji. Ovdì stoječe bulgarske čete zadnje dane viseput su zbile talijanske čete i više občinah su prevzele. Svrho toga je moral antant ove pozicije ostaviti, dalje se poteći i veliki falat zemlje bulgarcom odпустiti. Bulgarci su se toga niti nadjali nè. Kak se vidi, Sarrail general, vekše čete je odovut dalje nuter bliže Salonike pobral, da stèm vekšu navalu more započeti pri Florini.

S ostajučami četami pak je nè mogel duže braniti na Belasica-planini stoječe pozicije. Na Florina frontu pak sve francuzke, englezke i srbske čete nè su mogle nikaj proti bulgarcom. Nemske, bulgarske čete os-

tavile su jednu ravninu i potegle su se med brege i tak dobro su se tam složile, da Sarrail general opet s čelom svojom vojskom postati je moral.

Nemci i bulgarci tak vodiju Sarrail generala po čeljo Macedoniji, kak sami hočeju i francuzki general nigdar nezna, gde bude važneša bitka i poleg toga nigdar si nemrè svoju vojsku tak i tam složiti, kak bi to njemu bolje pasalo. Bulgarci bolje poznaju sve planine i sve tajne pute, kak francuzi i poleg toga niti francuzi, niti pak englezi nikaj važnešega nemoreju napraviti na Balkanu, kak to već dvè leti vidimo.

Vnišćeni srbski bataljon vu Dobrudži.

Ruske novine obširno i točno pišeju, kak su se vnišćili oni srbski bataljoni, koje su vu Dobrudži vu ogenj poslali. Istob zvane ruske novine, koje još obširneše pišeju, kak druge, ovak su spisale ovu stvar: Med rumunje i ruse razdeljeni srbski bataljon blizu Črnoga morja med Mangalia i Azeplan občinami je dohil mesto i tam je dobil smrtni bodac. Bitke su su tam šestnajstoga počele i bez prestanjka do devetnajstoga su trajale. Vu bitkaha najzločesti dan septembar sedemnajsti je bil, kad su bulgarci jedan, za drugim desetput na sturmu išli, kak žereči oroslani. Dèšno krilo nèje moglo sdržati strahovitnoga sturma i moralo se je na drugu liniju potegnuti. Srbi, kad su spazili nevaren položaj, da je neprijatelj obkoliti hoče, velikom močjom su počeli napredovati. Štuki su vtihnuli i strahoviten boj se je počel s panganětami. Još i vu rezervi stoječi oficiri su smeknuli vun sablju i leteli su vu ogenj, da stèm bolje batriviju svoje vojnike. Tri vure je trajala ova krvava bitka, kad su nemški konjaniki doleteli i negleduč na smrl, vudrili su med srbe. Skorom čelu diviziju su doli s čepali. To je prehitilo čelu bitku, razmi se, da na Mackensenovu stran. Bataljon prèk pet jezer vojnika je zgubil. Z med oficirov komaj nekoji je ostal živ.

Pobeg rumunjskih generalov iz Petrozsënja.

Rumunjskih regimentov patrole — tak povèda jeden zapovednik od Čerlenogakriža — vpondeljek pred poldan su ulazile vu Petrozsënju. Naše patrole na zapoved morale su ostaviti svoje mesto, itak za to više danov vekše rumunjske čete nè su ufale vu varaš, jerbo rumunjski zapovednik tak je mislil, da od Hatszega jeden naš vekši šereg se preblizava. Tak je ostal položaj od augustuša 28 ga šest danov i samo naše i rumunjske patrole su se skup shajale vu Petrozsëuju. Od rumunjskoga šerega jeden regiment s trénom i štukami stopram šesti dan popoldan je išel prèk Petrozsënja. S ovim regimentom su došli i dva generali, koji su se vu varašu nastanili. Oficiri konjaniki su se sponašali, samo prosti vojniki su žganicu rekvirèrali.

Rumunji na Merisoru bregu su se zastavili, ali to jih je puno krvi koštalo k tomu pak desetoga po bitki tristo rumunja je k nam skočilo. Do Hatszega već osmoga su došli romani.

Merisora brega nemci i magjarski hönvèdi šturmom su zadohili i stèm prehitilo se je, čija bude Sztjgy dolina. Zatem su romani počeli od Hatszega na poldan i od Petrozsënja doli retirèrati. Sami vlovleni oficiri su povèdali, da to je s velikom buonom

išlo, jerbo rumunji na Merisora bregu nè su na šturmu pripravni bili.

Iz Petrozsënja vpondeljek na večer su najpredi dva generali odbežali. Za njimi taki su prèk varaša konjaniki išli. Odzaja za frontom oficiri od straha na pol oblečeni su drkali po noći. S njimskup su vušli i dva od kormana poslani činovniki, koji su pred par danov došli vu Petrozsënju.

Rumunjski regimenti ober Petrozsënja su postali i počeli su na Petrozsënju strèlati. Više hiž su trofili granati, ali nè su velikoga kvara napravili. Bitka je dosta čemerna bila i stèm se je dokončala, da su naši rumunje širom razbili. Medtem toga med rezerva takov panik je nastal, da su oficiri niti jednu kompaniju nè mogli vu ogenj poslati. Rezerva se je takodjer obrnula i odbežala je. Samo pred Livazenju su mogli se rumunji zastaviti i opet vu bitku pustiti. S jednim šturmom vtork jutro i odovut su je pretirali. Bez pameti su bežali iz Vulkana vu Szurdok klanjce, koiega su naši vtork na večer počistili od neprijatelja.

Vu Petrozsëuju su glasovitne laporskerude, koje rumunji nè su bantovali ali tri tjedne toliko vode se je nabralo vu rudah, da sad nemoreju predi do lapora, doklam vodn vun nebndu spumpali. Okolo rudah vnoo rumunjskoga vojnika su našli, koji su se tam skrili i potlam našim predali.

Tak su zadohili naši nazad Petrozsënja i Szurdok klanjca.

KAJ JE NOVOGA?

Pësma taborska.

Cvele su nam fjiolice Bog daj, da bi se zrušile
Vu lèpoj mladosti, Te tirolske gore.
Ali su nam sve povehle Da bi si zagledat mogel
Vu velkoj žalosti. Milo Medjimurje.

Ne sem tuženja to mislil, Malo Medjimurje ti si
Kaj tak moglo biti, Sve vu jednim cvètu,
Gdè bi ovu srbsku zemlju A mi pak tužni junaki
Svu moral obiti. Po širokim svètu.

Odvud su nas odpeljali Male kugljice fučkaju
Vu tu Goru Črnu, Po kamenu tvrdim,
Gdè smo mi dugo ne vidli Mesec nam pak svetlo
Nebesku visinu. Po bregu zelenim. [svetli]

Odnut smo pak mašerali Lèpe nočke vu taboru
V dalmatinske gore, Mi preskoznujemo,
A na zadnje vu Tirolsku. Našu milu domovinu
S Bogom Medjimurje! Bez straha branimo.

Na bojnomo polju. Vugrinecz Ivan i
Levacsics Ferenc vojniki
iz Muraszerdahelya.

— Prošnja. »Muraköz—Medjimurje«
zvane novine su v oktober mesec 1-im u
XXXIII. god. tečaj IV-im četvrt leta stupile.
Prosimo naše postuvane predplatnike, naj
nam vu novim fertalju predplatne zaoštakke
čim predi pošleju i predplate ponoviju. S
pozdravljom izdateljstvo.

Predplatna čena je od 1916. oktober 1 ga:
Na čelo leto K 10—
Na pol leto » 5—
Na četvrt leto » 250

Pojedini broji koštaju 20 fillèra.

— Dvajsti fillèrnati penèzi. Financ
minister tak je odredil, da iz nikela nap-
ravleni dvajsti fillèrov samo 1916 ga leta
decembra 31-ga budo valali. Na mesto nik-
kelnosti penèzov željezne budo delali i vu
promet pastili. Po novim leto već nigdine-

budo zeli nikkelnaste dvajsti fillérov, jerbo vrednost sgubiju.

— **Živi zakopani taljani.** Od Arsiera na sever septembra 24-ga nase čete vu zrak su spustile Monte Cimons zvanoga brega vrha i vlovile su trinajst oficirov, 378 drugih vojnikov. Drugi dan iz brega veliko javkanje se je čulo i tak su po zvedili naši, da pod bregom su još živi taljani. Dvajsti četiri su sami vun zlazili i taki su se predali. Drugi su još čeli dan za pomoć kričali, ali naši nē su jim mogli pomoći, jerbo su taljani ravno na onu mesto oštro strēlali iz štukov.

— **Krvava uzbuna vu Moszkvi i Szentpētervaru.** Vu velikoj demonstraciji vngovo oblokov su spotrli i kozake su vu Nēva vodu stisnuli. Tri japanske oficire su sbili.

Vu Moszkvi na večer počeli su vuzigati i čele vulice su zgorele. Proti puntarom marinere i kozake su poslali, koji nē su šteli strēlati na demonstrante. Svakojačke težaki zastavami su hodili po vulicah i s velikim kričom su zahtēvali, da naj jedenput konec bude boju. Iz bližaje okolice vnožina muža je došlo vu varaš, koji takodjer k težakom su se preklopili.

— **Japanci na Balkanu.** Skim duže traia boj, stēm više japancov dojde vu Evropu na naše bojno polje. Iz Szofije pišeju, da med onom flottom, koja pred Grčkom stoji i tri velike japanske taborske ladje su. Na suhom pak vu zadnjih bitkah vu Dobrudži skorom sami kanonērski oficiri su japanci bili. Iz toga se to vidi, da niti Romania, niti pak Rusija nēma dosta kanonērskih oficirov. Vu Dobrudži tak romanske, kak i ruske štuke su japanski oficiri ravnali.

— **Petrozšēnya smo nazat zadobili.** Staabe nemški general sbil je romane i naše čete ulazile su vu Petrozšēny gde najglasovitese laporske rude imamo. Odovut su dalje tirali rumunje i zavzeli smo Vulkan i Szurdok klanjca. Petrozšēnya su rumunji nē porušili. Vu dolnjih varmegijah je veliko veselje. Petrozšēny je samo nekoji kilometer dalko od rumunjske granice. Sad se vidi, gde se naše čete zideju s rumunji, svigdi preobladaju neprijateljja.

— **Kaj zahtēvaju rumunji.** Od potlam kak su bulgarci, nemci i turčini tak slavno sbili romane vu Dobrudži, nēga mira vu Bukareštu, kojega su već svi službeniki ostavili. Dan, na dan su velike bune, najmre pak se svakojački težaki i delavci buniju, koji su i pred bojom zahtēvali, da Romania naj mirna ostane. Opet je velika buna bila vu Bukareštu, po vulicah su se takve reči čule:

— Vu veliki pogibelji je domovina! Iz Erdelja odmah naj romanske regimente dimo spraviju i naj je vu Dobrudžu pošleju, da tam braniju Romanu.

— **Osemsto naših nepusti dimo Romānia.** Prvi vlak na kojim je stosedemnajst nemcov i trideset i tri turčinov bilo, došel je iz Bukarešta vu Nemšku. Još tri zosebne vlake čekaju, na kojih ausztrijanci, magjari i bulgari budo došli. Blizu osemsto naših i bulgarskih podložnikov su zastavili vu Romaniji i stēm je potvarjaju, da su spijoni.

— **Osem jezer rusa je opato doti.** Tursko soldačko zapovedništvo javi, da turski šeregi su već skorom čelo Perziju počistili od rusov. Pri Hazim selo je naj vekša bitka bila minući tjeđen. Ovdje je prek osem

jezer rusa doli opalo i turčini čeloga ruskoga šerega su širom rezbili. Rusi bez svakoga reda su pobegli i ostavili bojno polje. Turčini su jedenajst štukov i tri taborske automobile zaplienili. S vun toga pak vngovo puških i svakojačke municije.

Ruski zarobljeniki su povēdali, da tak hudoga stroška imaju ruski vojniki, da vngovo od glađa vumerje. Poleg toga velika buna je nastala vu jednim šeregu. Vu ovi buni više oficirov su zaktali, med kojemi je i jeden brigadēroš bil.

Vu Kaukazušu takodjer bijeju turčini ruse i već su je dalko med brege pretirali. Ovdje takodjer se radi predaju ruski vojniki turčinom. Negda čele čete prek skočiju i doli deneju oružje.

— **Bitke vu Dobrudži.** Romanski i ruski šeregi veliko pomoć su dobili vu Dobrudžu, gde sad vekše bitke trajaju, kak na šterim gut frontu. Rusi i romani na Csernavoda i Konstanza liniju su se spravili i ovdje hočeju zahtēvati bulgarske, nemske i turske šerege. Mackensen je vu više mestah predral neprijateljskoga fronta. Neprijatelj niti na ovi liniji se nebude mogel dugo braniti.

— **Rusi vu Karpati.** Vu Šumski Karpati rusi svelikom silom se boriju proti našim, ali niti jeden dan nemoreju nikam stisnuti nazat našega fronta. Papp brigadēroša regiment je vu najvećšim ognju, ali naši stari narodni gardisti tak slavno vojujeju, da su svi bregi puni s ruskami mrtvi. Rusi su već presiljeni bili za mir prositi barem tak dugo, doklam si mrtve pokopaju. Papp brigadēroš četiri vure jim je dal na ov cilj.

— **Kervavi ruski sgubički.** Od Pinksa počemši na čelim ruskim frontu kervave bitke trajaju. Vu više mestah ruski pešički su se sbunili i niti onda su nē šteli na šturmu iti, kad su ruski štuki počeli nanje strēlati. Razmi se to, ako premislimo, da zadnje dane strahovitne zgubičke su rusi imali. Negdi-negdi čeli bregi ležiju iz mrtvih, koje negda čeli tjeđen nemoreju pospraviti.

— **Veselje med honvēdi.** Nēje moći spisati, kakvo veselje su imali stari honvēdi, kad su Szurdok klanjca počistili od neprijateljja. To je bilo prvo mesto, koje su oslobodili od rumunjav. Honvēdi plačuć su se kušavali od veselja. Pležerani honvēdi nē su šteli vu špital iti, svi su tam šteli ostati.

Romanskoga šerega lēvo krilo pri Petrozšēnju i vu Szurdok klanjcu čisto su širom rezbili naši honvēdi. Razmi se, da denes još nēje znati, kak bude zatem došlo. Vrēme je hitro jako mrzlo nastalo vu čelim Erdelju i tam već čekaju prvoga snega. Tuliko po priliki znamo, da rumunji predi budo morali ostaviti Erdelja, kak vekša zima nastane. Samo to je pitanje, ali ga budo mogli. Naši je od dvē strani hočeju obkoliti. Ako se to pripetli, lahko čeli erdeljski romanski šereg nam vu ruke dojde.

— **Kakov je položaj vu Dobrudži?** Vazne pozicije su zavzeli bulgarci vu Dobrudži i to na Rasova—Tuzla liniji, na naj krajšim frontu. Neprijatelj zabada v muči, da bi iz ovih pozicijah genuti mogel bulgarce, barem strahovitne krvi je već potrošil svrhu toga. Ruski—rumunjski šereg od potlam, kak je nam Romania boja poručila, najmenje sto jezer vojnika je sgubil. Sedemdeset jezer jih je mrtvih i pležeranih, trideset jezer pak jih je zarobljenih. To je takov sgubiček za jednoga maloga orsaga, da to Romania već nemore namestiti. Bulgarski šereg je sad postal i zimske dekunge si

kopa, koje za badav šturmaju rusi, rumunji. Tuliko postigneju svaki dan, da vnožina mrtvih ostaviju na bojnom polje.

Vu Bulgariji veliko je veselje, da rumunji niti genuti se ne utaju vu Erdelju. Francuzi na glas zahtēvaju od rusov, da naj pomoreju Romaniji, jerbo to je njihova dužnost, ako hočeju, da centralni orsagi nebudo do kraja vuništli ju. Francuzke novine na dalje tak pišeju, da rumunjski sgubiček je čelomu antantu veliki spot.

— **Stošestdeset hiž su porušili Zeppelin.** Kak se vidi Zeppelini opet su si Londona zebali, na kojega su minuti tjeđen više bombih hitili. Već kak stošestdeset hiž se je porušilo ili pak tak pokvarilo, da nēje moći vunjih stanovati. Bombe su trideset stanovnikov zaklale vu Londonu, prek stotrideset pak su teško pležerale. Mrtvi i pležerani takodjer to svedočiju, da Zeppelini ravno na Londona su se šteli navali.

— **Šrbska-fracuzka ofenziva.** Iz Szalonike javiju, da vu Florinu šrbske i francuzke čete su ulazile. Varaš je strahovito puno trpel pod bitkami. Kad su bulgarci naproti se stavili, Florina opet je vu centrum došla i tridni je podjednoma vu ognju stala. Varaš je vu ovih bitkah jednu vuru više trpel, kak predi tjeđen dan. Stanovniki svi su ostavili varaša.

Sarrail general ovdje se brani naj bolje proti bulgarcom i ovdje je najvećšo vojsku na skupljal.

— **Dobitek nad rusima.** Tulisni zvanim bregu od Petrozsenja na zapad zereče bitke trajaju. Pri Nagyszebenu dober je položaj. Rumanjske navale sveposut su nazat sbili. Od Székelyudvarhelya tijam do Bistricisara zvanoga brega samo patrole se skup shajaju. Vekše bitke na ovim frontu ne ga bilo.

Marwitz generala čete pred tjeđen danom sgublene pozicije su nazat zadobili. Neprijatelj izvanredno velike zgubičke je imel. Ovdje su vlovili naši 41 oficir i 1800 drugih vojnikov, zaplienili su jednoga kanona i sedemnajst mašinpških.

— **Bremen vu Ameriki.** Iz med čudnovatih podvodom plivajućih trgovackih ladjah sad je već i druga došla vu Amariku. »Bremen« se zove ova nemska ladja, koju su amerikanci još svećšim veseljom počekali, kak Deutschland ladju. Zoseb su ji mesto napravili vu postajališču i sami jako oštro paziju, da nikakva neprijateljska ladja nebi blizu došla. Već se nebude to pripetilo, da bi sve neprijateljske tadje znale, gda se bude ova ladja genula iz amerikanskoga postajališća. Vu Londonu samo jedenput opet se na to prebudiju, da ova pod vodom plivajuća ladja je nazat dimo došla vu Nemsku.

Amerikanci niti to nedaju nikomu na znanje, kaj je dopelala ladja i kaj bude opet na klala, da dimo od pelja. Ladju Schwartzkopf kapitan vodi. König kapitan svojom Deutschland ladjom opet je na putu proti Ameriki, na veliko serditost englezom, koji su tak morje zapri pred nami, da niti ptica nemore bez njihovoga znanja prek morja.

Žalostna pēsem iz ruske zemlje.

Oru pēsem pišem iz bojnoga polja, Vu žalosti stala domovina moja.

Žalosti su dnevi za svakog človeka, Najbolje pak za me, koj zgubil sam para.

Navēk sam se ufal v gospodina Boga, S parom bum sprejavaj svēta veseloga.

Ah! ufanje tužno kak me je vkanilo,
Moje srce sada tak strašno ranilo.

Kajti tužen listek došel mi je v ruke,
Da mojega para črna zemlja krije.

Suze sam preljeval gda sam ju ostavil,
A ve tužen nemrem kaj ju v grob pospravil.

Kada moga para majka je vračila,
Misлил sam, da žjom skup duša me stavila.

Prva dužnost bila nju s Bogom vmiriti,
Za to sam ja dal k njoj duhovnika zvati.

Kad se tužna lépo s Bogom pomirila,
Za par vur sirota dušu je spustila.

Kakvu sam ja žalost tužen siromak imel,
Svojim parom nabum rěč više govoril.

Tretjeg marcijuša dušu je spustila,
Tužna meni ruku dati nje mogla.

Kajti sam bil dalko od nje vu Rusiji,
I pri njejni smrti ne sam mogel biti.

Sada mi se ovak sirota spričava,
Gda v mladosti para svojega ostavlja:

»S Bogom ti ostani parek ti moj mili,
Ar nikada više nebumo se vidli.«

»Gda mi dimo dojdeš, pogledni mi grobek,
Kaj mi bu na pomoč gospodine Božek.«

»S Bogom mi ostani milo Medjimurje,
Gdè sam ostavila roditelje svoje.«

S Bogom roditelji, najte žaluvati,
Hočemo se jenput svi skupa tam ziti.

V devetnajstom ljetu morala si vmrěti,
Svėtlost vekivečna naj ti navėk svėti.

Ruska zemlja.

Glatt Ádám vojnik
iz Muracsánya.

GABONA ÁRAK/CIENA ŽITKA

MÉTERMÁZSA	1 METERCENT	K
Buza	Pšenica	41 50
Rozs	Hrż	33—
Arpa	Ječmen	33—
Zab	Zob	40—
Kukorica uj	Kuruza suha	33—
Fehér bab uj	Grah beli	56—
Sárga bab	Grah zuti	56—
Vegyes bab	Grah zmešen	56—
Kendermag	Konopljeno seme	65—
Lenmag	Len	75—
Tökmag	Koščice	110—
Bükköny	Grahorka	36—

Hirdetmény.

A kotori áll. elemi iskolánál eszközözlendő kisebb helyreállítási-sokra (betonlépcsők, folyosókövezés, vakolás, vasajtó stb.) 1900 K van előirányozva. A munkát átvenni szándékozó iparosok vagy vállalkozók részletes felvilágosítást a kotori áll. el. iskola igazgatójánál nyerhetnek.

Most jelent meg:

ROMÁNIA

részletes, pontos háborús térképe.

Ára 1 K 50 f.

EUROPA

legujabb háborús térképe különféle kiadásban.

Kapható:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornya.

Veszek vadgesztenyét a legmagasabb árrban.

S. STEIN, Varaždin.

MEGJELENT!

Gróf Dohna-Schlodien

a világhírű „Möve“ hajó kapitányának könyve

A „Möve“ kalandjai

Ára 2 korona.

A német „Möve“ könyv 2 nap alatt 100,000 példányban kelt el!

Müde Hellmuth kapitány könyve

az „Emden“ és „Ayesha“

esodálatos, titokzatos titja

Ára 2 kor. 40 fill.

Kapható:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornya.

Geschäftszahl A 171/16

Aufforderung

an die Erben, Vermächtnisnehmer und Gläubiger eines Ausländers.

Herr Valentin Horváth gewesener Bergmann in Grünbach No. 111. zuständig nach Belica (Komitat Zala) ungarischer Staatsbürger ist am 5. Juli 1915. im k. u. k. Feldspitale in Chlebowitze gestorben. Eine letztwillige Anordnung wurde vorgefunden.

Alle Erben, Vermächtnisnehmer und Gläubiger, die österreichische Staatsbürger oder hierlands sich aufhaltende Fremde sind, werden aufgefordert, ihre Ansprüche an die Verlassenschaft bis zum 20. November 1916. beim gefertigten Gerichte anzumelden. Sonst kann die Verlassenschaft ohne Rücksicht auf diese Ansprüche an die ausländische Behörde oder einer von ihr bezeichneten Person ausgefolgt werden.

Die im Inlande wohnenden Erben haben um die Durchführung der Verlassenschaftsabhandlung durch das österreichische Gericht angesucht. Die auswärtigen Erben und Vermächtnisnehmer werden aufgefordert, ihre Ansprüche in der angegebenen Frist anzumelden und bekanntzugeben, ob sie die Abtretung an die ausländische Behörde verlangen. Sonst wird, wenn nicht die ausländische Behörde selbst die Abtretung verlangt, die Abhandlung hier und zwar bloss mit den sich meldenden Erben gepflogen werden.

K. k. Bezirksgericht Neunkirchen
Abtg. I., am 12. September 1916.

Strubl.

Für die Richtigkeit der Ausfertigung der Kanzleileiter:

Wedl.